

GIÁ BÁN	
NƯỚC-TRÁP	NGOÀI-QUỐC
Một năm 1.000	1.500
Sáu tháng 500	750
Ba tháng 250	375

Mua báo phải trả tiền trước.
Theo và mandat gửi cho M.
TRẦN-DINH-PHIÊN. - Ai đang
quảng cáo, việc riêng xin chúng
lượng trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút
HUY-MI-THÚC-KHANG
Quản lý
TRẦN-DINH-PHIÊN

La Voix du Peuple 民
Mỗi tuần xuất bản ba kỳ: Thứ BA, Thứ NĂM và Thứ BẢY

HÀO-QUÂN
Số 123, đường Đông-Bà, Huế
Giấy-thiệp số 123
Điện-thoại: TIENHAI 572

Tập quán thành
tự nhiên.
(Giả Ngự)

TẾT NĂM MỚI ẨM-LỊCH

Ngày kỷ-niệm chung theo quốc-tục
TỤC MỪNG NĂM MỚI VỚI ĐƯỜNG TẤN-HÓA CỦA NHÂN-LOẠI

Về mặt dùng lịch thì dương-lịch ngày nay đã chiếm địa-vị thích, thông-bành cả thế-giới. Trên đường sanh-hoạt một dân-tộc về trường giao-lễ các phương-diện ở tới Á-Âu chung chợ này, dương-lịch không chỉ có cái thế-lực: buộc chúng ta phải dùng mà theo triều Âu hóa, chúng ta cũng vui lòng dùng nó. Bởi thế nên ngày đầu năm dương-lịch, Báo-báo đã có lời mừng năm mới.

Nay lại còn cái ngày Tết năm mới ẨM-lịch, cái ngày kỷ-niệm chung theo quốc-tục, cái ngày mà mấy ngàn năm ông bà ta nếu làm ngày đặc-biệt trong một năm, cái ngày đối với lịch-sử dĩ-vãng như có cái giây dăng dính vô hình khiến cho người mình — đầu quá tính đến đầu — cũng không thể lãnh-dạ với cái hoàn-cảnh nào-nhiệt sốt sắn của bà con anh em mà nói ngày rằng «tôi không biết đến cái ngày đó» được.

Không nói đầu xa, chính nhà in và nhà báo chúng tôi đây, đã 10 năm nay, kể đến ngày ấy là nghĩ một tuần lễ «Tết»; cái đó không phải có chi dự, sắc-lệnh, hay nghi-dịnh ở dân ban đến, mà gần như một điều luật như định phải tuân hành, tuân hành một cách rất chân thiệt.

Đó là riêng phần báo-báo, mà xem qua các bạn đồng-nghiệp thì nào ra số mùa xuân, nào ra số Tết đặc-biệt, hẳn cũng chú ý đến cái ngày đầu năm ẨM-lịch ấy. Mà «nào chỉ báo giới, có lẽ từ Nam-quan cho đến Cà-mau, con Rồng, cháu Tiên, đầu đầu cũng không quên cái ngày quốc-tục chung trên lịch-sử.

«Ta không ở chung với người ấy thì chung với ai. Theo lời cụ Không đã dạy: Bán-bao có mấy lời sau này là chút cảm tình:

Tục «mừng năm mới», không biết khởi đầu từ bao giờ. Theo lời người xưa đã giải: «quanh năm khó nhọc, một ngày vui mừng», không bao quát được ý nghĩa mừng năm đó. Mới đây thấy một nhà học-giả phát-kiến được một nghĩa mới mà chúng tôi cho là đúng tâm-lý chung của loài người. Nhà ấy nói:

«Sở dĩ có cái tục mừng năm mới là do cái bản năng «chấn cũ ham mới» của tâm-tánh loài người. Nói cách khác là bất mãn cho cái quá khứ mà trông những điều mỹ-mãn tương-lai».

Tục mừng năm mới mà giải theo nghĩa đó, tưởng không còn cái nghĩa gì đích xác hơn nữa.

Sao thế? Hãy nghe nhà ấy giải rõ: «Nếu như loài người đối với cái quá-khứ, mà không có quan-niệm «bất-mãn», thì không khi nào có cái hy-vọng vị-lai; mà đã không có hy-vọng vị-lai thì năm mới cũng như năm cũ kia, việc gì thấy cái ngày mở đầu ẨM-lịch năm mới lại nảy ra mỗi vui mừng? Vậy cái mừng đó rõ là tỏ ra cái tâm-lý tin chắc rằng năm mới tới ấy sẽ là cái năm vui sướng hơn năm đã qua, mà cái ngày mở đầu năm ấy cũng như toa máy đầu xe hỏa, sẽ kéo theo sau bao nhiêu toa xe nhiều món đồ đẹp, mà cứ dương rầy thẳng tới. Ý nghĩa mừng năm mới là vậy đó».

Theo thuyết trên, đối với cái năm mới ẨM-lịch, chúng ta nên nhận rõ là đối với cái quá khứ, dầu có vui mừng chỉ là ghi nhớ cái quá khứ, mà ở trong có chứa bao nhiêu điều bất-mãn chung của chúng ta, nói cho rõ là những điều bất mãn từ năm ngoái và suốt cả bao nhiêu năm cũ về trước. Nhận rõ điều bất-mãn ấy mà cùng nhau gần gũi đứng có rước những điều mỹ-mãn từ năm mới này đưa tới và từ nay về sau.

Mừng năm mới như thế, tưởng có ý nghĩa hơn cái tên trống không «Tết» lưu-truyền xưa nay.

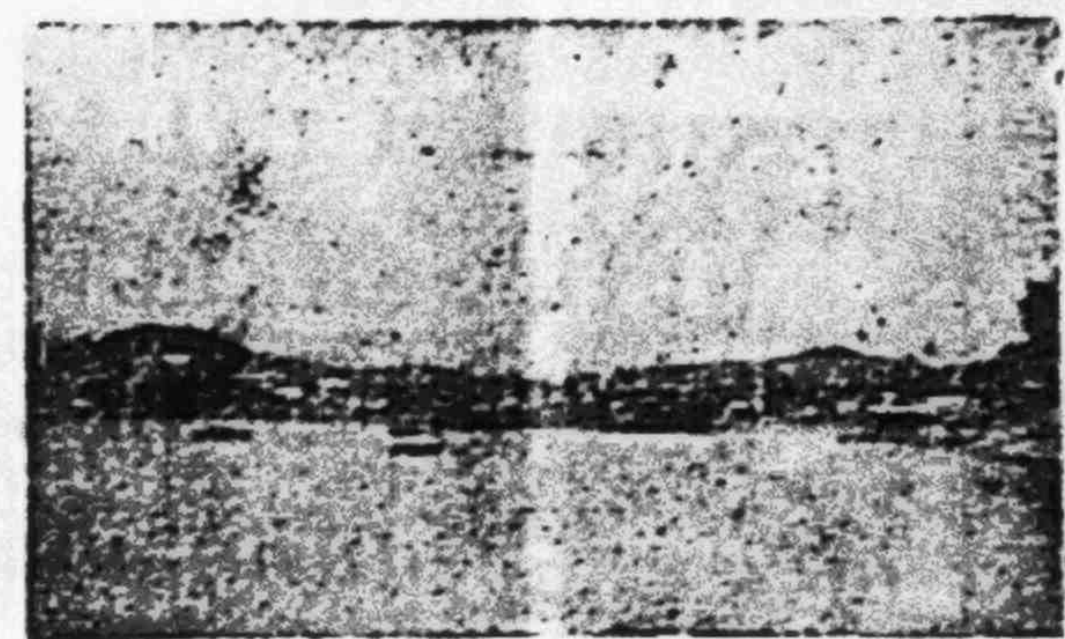

Quan Toàn quyền Jules Bravé

Đều cảm lúc quan Toàn quyền đến Hanoi

Được tin quan Toàn quyền Bravé ra Hanoi, quan Đốc lý đã ra lệnh cấm:

- 1) Cấm tụ họp;
- 2) Cấm hiệp đoàn kéo đi, trừ đám tang;
- 3) Cấm trưng bày băng viết chữ mà không phải tính chất quảng cáo.

1 phong cảnh ở Tân-thế-giới ở Artillerie trông vào bên tả Hanoi

VAN-VAN

Các hạng người trong xã-hội Việt-Nam lo TẾT

NHÀ NGHÈO LO TẾT.
Chộp một tháng ngày qua,
Lại hai đã đến Tết,
Vay mượn khắp gần xa,
Chỉ được đồng nào hết
Nhà cửa dột tả tơi,
Vợ con than đói rét,
Thầy Tí quần áo rách,
Nhà gần nay đã ghé.
Cổng dẹp nước, cổng cây,
Lính trước mặt thành hai,
Đem về tiền ba ngày,
Quanh năm làm trắng chân.
Đàn năm chưa hạ nân,
Lên vườn chờ ai kén.
(Xem qua trang 3 cột 5)

SỐ NÀY 8 trang

CHUYỆN ĐỜI

«Tết là gì?»

Hỏi «Tết là gì?» mới đầu nghe cũng hơi lạ: «Thần. Vì người đã sống trên đời, đã đến lúc biết suy xét, biết hồi hân, tức cũng đã trải qua mười, mười lăm, hai ba mươi, năm bảy mươi cái Tết. Đã được bao nhiêu lần hưởng thú tốt, đã phải bao nhiêu lần lo sợ tốt, thì tất phải biết cái Tết là gì. Ấy thế mà sở dĩ có câu hỏi «Tết là gì?», là vì cái từ «kin» không phải của trời sinh, tự nhiên mà có, mà chính vì người đời đặt ra.

Ta thử xem ngày Tết có khác ngày nào trong năm đâu? Ngày Tết sáng ngày cũng cái mặt trời ấy mọc, tối lại cũng cái mặt trời ấy lặn. Ngày Tết cũng vẫn dài chừng này giờ từng giờ. Nói rằng Tết là ngày trái đất chạy chung quanh mặt trời gấp một bận, nói như vậy tưởng là nói theo khoa học, nhưng nó không khoa học tí nào; là vì đã nói chạy gấp vòng thì ít nữa cũng phải biết cái vòng ấy khởi đầu từ chỗ nào chứ. Mà có ai biết được trái đất bắt đầu chạy từ chỗ nào trên con đường chung quanh mặt trời? Cũng là không một ai biết cả, vì là không một ai biết trái đất khởi đầu chạy chung quanh mặt trời từ khi nào. Thế là cái định nghĩa «vay mượn» chung quanh mặt trời gấp một bận «vay mượn» là đúng nữa.

Vậy thì Tết là gì? Tết là ngày nghỉ trong năm chẳng? Vâng có thể, nhưng trong năm há chỉ có ngày nghỉ Tết. Tết là ngày ăn chơi sung sướng chẳng? Vâng có thể, nhưng cũng lắm (Xem tiếp qua trang 3 cột 3).

LamLam

HAI CUỘC PHÒNG-VÁN

CÙNG MỘT THÁNG CHẬP ẤY
MÀ ĐỐI VỚI LAO-ĐỘNG QUAN TRƯỞNG CÓ KHÁC

Mới bữa nào đây, ông chủ báo bước vào Tòa soạn báo tôi:

— Ông sẽ viết một bài về chuyện Tết, đề dăng vào số đặc biệt.

Lý tất nhiên là rồi, thế nào cũng sẽ có bài nói về chuyện Tết.

Nhưng nói làm sao? Nói cái gì? Tết là gì? Vẫn biết trong cái kho tài liệu của ngày Tết có thiếu gì để viết, nhưng năm ngoái Tết, năm nay Tết, năm sau nữa cũng Tết, mà mỗi một lần Tết là phải viết những bài nói về cái Tết, thì phỏng sau một độ, mình còn biết viết nữa: gì thế gì về cái Tết bây giờ?

Bao nhiêu những chuyện «vay mượn» như họ đã viết hết rồi, bao nhiêu những tài liệu về chuyện Tết bình như họ không còn để lại cho mình một tấc đất. Ấy thế mà ông chủ báo vẫn viết chuyện Tết!

Thật vậy. Nhưng muốn đứng lập lại điều kiện cả thấy nói trên số báo này, mình phải đi phỏng vấn:

Mời bác ra mình gặp phải một anh em ly xe kéo, một anh em xuất của cái xe kéo Việt-Nam, một ông người mà bắt ấy ở thành phố nào trong (ở Đông pháp, tôi mình đi ra là đúng đây ngay. Cũng vì anh em ly xe kéo là một thứ lao động ở về hạng bét, mà cũng ngày thường ta có thể chứng kiến được bao nhiêu những nỗi khổ, cực nhọc, cũng vì hạng em ly xe kéo là một phần tử quan trọng trong đám anh em lao động mà họ là p. ầu tử chịu thiệt thòi hơn hẳn vì họ là hạng bét, ít khi vào được các anh em lao động khác... cũng vì như vậy nên tôi mới khởi sự đi phỏng vấn một anh em ly xe kéo.

Chính cái anh em ly xe kéo ấy, mà trong mấy ngày trời mưa gió, tôi nhớ anh ta đưa đến nhà báo. Nên anh ta cũng tôi quen lắm. Bữa ấy anh ta cũng kéo tới nhà. Nhưng có một điều lạ: cặp chân anh ta ngày thường cứ cầm rì buốt, mà bữa ấy anh ta chạy như tên. Tôi lấy làm lạ hỏi:

— Bữa này sao anh chạy nhanh thế vậy?

— Anh xe chỉ cười mà không trả lời. Tôi hỏi một lần nữa, anh ta mới nói:

— Dạ, còn thì giờ đầu năm mà không chạy cho nhanh. Năm nay tháng chạp lại chỉ có 29 ngày!

— À, có ra vì lo Tết mà cặp đôi anh phải chạy mau! Vâng, cặp đôi anh phải chạy mau, nhưng anh phải chạy mau để bao nhiêu mà lo gì «Tết»?

— Dạ có bao nhiêu đâu. Tôi chỉ mong sao trước ngày mừng một phút làm ra độ ba đồng để trả mấy món nợ mượn trước của chủ xe, với lại may cho con tôi một cái áo vải rằn, sắm cho vợ tôi một cái quần vải trắng; còn lại là mấy cái gì trông như ở mấy ngày xa Tết. Chẳng còn gì cả, cực khổ suốt năm kia mà!

— Thế thì anh không muốn đến «Tết» sao?

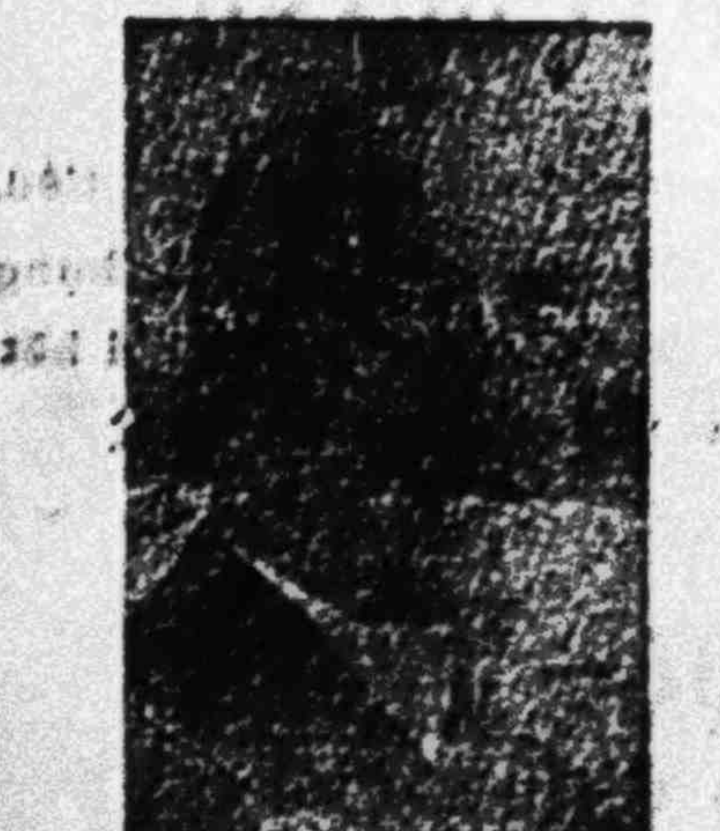
— Dạ có muốn làm chi! Nếu có thể được sung sướng ít ngày, để nghỉ ngơi một chút, thì tôi cũng muốn lắm; nhưng đương này, cái đời chúng tôi chỉ thấy có khổ thì báo trước Tết mà làm gì. Kìa những bạn người làm việc ở các công xưởng, họ họ cũng vất vả như chúng tôi, nhưng ít ra một dịp Tết họ được nghỉ mấy ngày, lại nghe nói chủ còn cho lãnh lương trước để tiền dùng dịp Tết nữa; chỉ như bọn chúng tôi gần đến Tết là phải trả nợ, chờ không thể vay bởi một đồng xu nhỏ của ai, thì mới tạm khổ.

Tôi còn tôi là quả nữa, nhưng (Xem qua trang 3 cột 3) G. H.

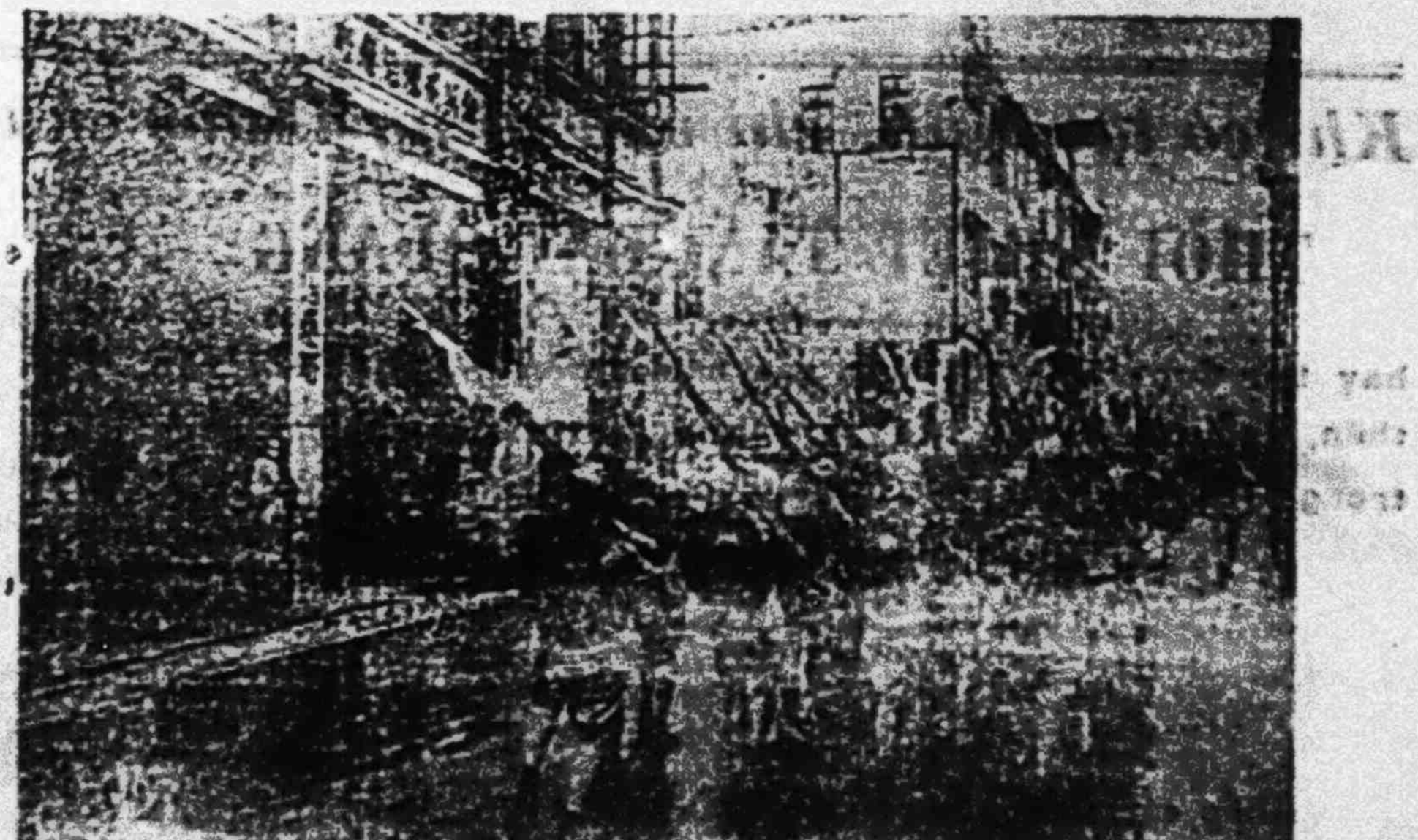
Nghe Tết

Nhập Tết, nhà in và anh em giúp việc đều nghỉ nên báo cũng nghỉ.

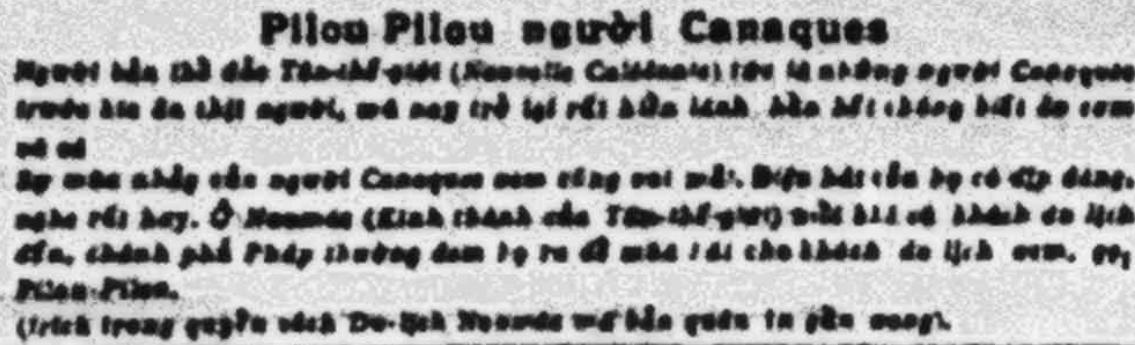
Số báo 1022, đến ngày thứ năm 18 Février (tức mùng 8 tháng giêng ta) mới ra.

Ông Justin Godard
Viết truyện «Tết» dựa trên 5 năm, số 15
tháng 10 Février này sẽ tới Huế.

Phong trào bài Nhựt ở tỉnh Quảng-Tây
Đây là 1 đơn vị quân phòng thủ ở tỉnh Quảng-Tây. Tên phải đánh Nhựt.
Đơn vị này rất hùng dũng và quyết tâm đánh anh em nước.

(Tếp theo trang 1)

(Típ theo trong 1)

THUỐC TRỊ
BẠCH ĐẠI VÀ TỬ CUNG

sống muốn có gấp, mua một hộp thuốc
dan hiện (Cơn rã), thử loại G32U. Trong
hộp thuốc dan đó, có cả vài hạt này còn
không. Thuốc dan đang trị Ghe, Yac,
Nhọt, Hạch da, dan bà dan vãi, các
càng, nhưc dân, nước ăn chửa. Trị toàn
cả các bệnh ngoài da, rất thần diệu.
Nhập này có bán, nơi các nhà thuốc hiện
hành tại Mỹ (mỗi nhà có sẵn một lọ
nhỏ rất hữu dụng. Ở đường bộ trong
hộp đem theo càng hay).

Trong các thuốc số R11, họ quai, nên
chưa sẵn một lọ.

VIỆT NAM: Trần văn VIÊN-DŨ, 11 quai de la
noen, số 01 cũ bán cho người dân ở bên.

Việc thê-giới

Đông-kinh, 2 февр. — Nội các Nhật 4
tháng 10.
Thủ tướng kiêm Ngoại giao và Giáo dục
trưởng: Đại tướng Hayashi; Nội
các trưởng Katsuki Kawamura; Thủ
tịch và Phó chủ tịch trưởng: Togo
Koki; Chiến tranh Tổng trưởng
Okuma Takamura; Thủy quân
trưởng: Tono; Tư pháp tổng trưởng
Kato; Nông chính và công chính
trưởng: Yamashita; Thương mại bộ
hầu xa tổng trưởng: Goshō.

Moscow, 1er févr. — Hôm chúa nhật
tối các xóm trẻ thanh niên, thiếu cô trưởn
vui rất náo nức liên lạc hội viên trong họ
đến trị các đảng cộng sản khi đã
hết mặt trời, chỉ còn một mảnh ánh
màu tím còn sáng và được ty áo. Các họ
đến khá, người thì bị bán như Kamenev
và Sinaviev, người thì tự tử như Tokom
người thì bị đầy như và Bonkharine

Sách tặng
Ông Khương-hiến-Tài, giám đốc
LAO-BỘNG TÙNG-THU ở Hà
Nội vừa có gởi tặng bản báo quý
CƯỜI TẾT mới xuất bản. Sách
vừa trên 30 trang, bán giá 0\$10.
Vây có lời cảm ơn nhà gởi tặng
và giới thiệu cùng đồng chí. T. I

Hai cuộc phòng-vấn

Tấm danh thiếp đưa vào rồi, quan lớn tiếp tôi ở một phòng khách

**Cùng anh em giáo sư
ở Quảng-ngãi**

Bản báo được bài than phiền về lương hưởng của anh em, nhưng đại ý cũng như mấy bài của anh em ở Thừa-thiên, Quảng-ngải..., tất nhà chức trách đã ý, nên xin miễn đăng.

T. D.

Chúc mừng năm mới

MƯỜI

Tin xuân vừa tới nhàn gian,
Hoa xuân trông đã muốn ngàn đóa tươi,
Xuân vui vui cả một giời,
Mừng nhân chúc chữ bình, tài niên tăng.

NÓI
 Bình-Sân xuống (hiển tẩn cảnh sắc,
 Khách trần gian nô vút đón chào xuê,
 Nội thất lại mừng đã tới lữ,
 Đường phải đợ, to dân diên tịa bộ.

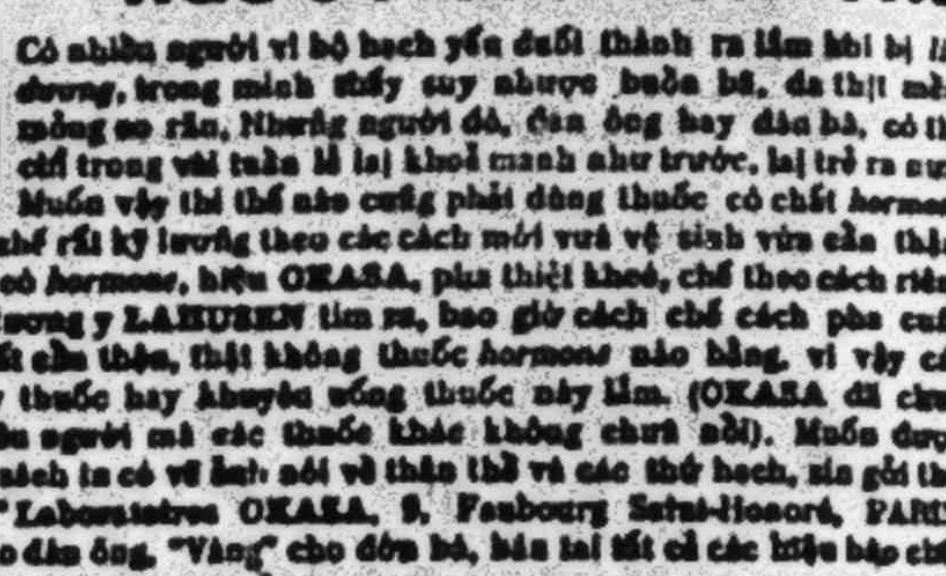
An lạc phòng tâm vô lộ,
 Lạc hồng quang sát cừu giang sơn,
 Cảnh môn nhà ngộ thọ, chi, lan,
 Mừng trăm phúc bình an, phú quý.
 Đường tâm học anh niên phần chí
 Cẩn thường trường, công nghệ chấn hưng.
 Trông ngời ánh sáng sức trẻ hồng

Trong người gung sức tạc vàng,
 Đốt hoa gấm tung đồng đũa nỏ mồi.
 An-Thành hiện theo đường mây móc,
 Giật áo lấm thêu thêu sẵn sàng.
 Lại thêm đủ các mặt hàng,
 Túi-so, lạp, lỉnh, hộ càng biết bao.
 Cửa số 41 hàng ĐÀO

AN-THÀNH
N° 41, Rue de la Soie, N° 41
HANOI

mà chỉ phải đi tới người không được người tới lại. Nhưng cái thời ấy đã qua....

THUỐC OKASA
NGƯỜI GIÀ HOÁ TRẺ

Serv. 10. **CHASA** "Độc" cho dân ông. "Vàng" cho dân bà, bán tại tất cả các hiệu báo chí.
 Ở Huế : F. **IMBERT**, Pharmacie Centrale de l'Indochine.
 Tourane : Grande Pharmacie Centrale **NGUYEN TAO**, Rue Jules-Ferry.
 Nha Trang : Pharmacie **TA-NGOC-LIEN**, Route Coloniale N° 1

AI MẮC BỆNH KHÓ KHĂN KINH-NIÊN NÊN ĐỌC KÝ:

Các Mạnh Đan sự, Đan phôi, Đan-suyền, Ho kinh-niên, Ho lao, Khái huyết,
Đông kinh, Phung-hải, Lữ kinh-niên, Giang-mã, Di-mộng kinh, Bội-thiên, Đan tam-
Đan ruột, Đan đẩu, Đan huyết kinh-niên, Trĩng nhạo, Uog nhạo, Đan mĩ, Đan
sai, Đan xương, Khổng gia, Tô hải... Xin cam đoan quyết rằng, từ Bắc chí Nam, duy Đan-
đương mới có nhiều vị Đại-Danh-Y Lữ-thanh, mà nhiều phương thuốc gia truyền, kinh nghiệm
rất thần diệu, chuyên trị các bệnh do độc nhân mà khởi đầu có một người, thần thố thần thông
đương đương trong họ ông, chẳng bao lâu còn đi sinh ra đông đảo khác nữa... Vậy các ông
nên ghi ngay tên ra Nhà Thuốc Bội-Thiên-Sư-Trung, 22, rue des Médicaments à Kano
mê bệnh mà thuốc (thời lễ gia nhân kinh học cũng được) thì với thuốc tên tên sẽ trị, và
cứ được khỏi bệnh mới thôi, không cần chữa thêm nữa.

Xin tạm trình một bộ thư bạn này ở đó thuốc của Bội-Thiên-Sư-Trung như sau đây :

1) Anh Phán thì mắc bệnh ho-lao, năm đến trị tại nhà (thường rồi sau lại đang thuốc
không nơi mà về hậu, nay đang Tân-Tửu mà Thuốc cũ) Ức, với nam Đan-suyền, nay chúng
bộ mới khỏi bệnh. Thuốc của Quí-dương chỉ là thần diệu lắm... M. Pheng-Ngân, Re-
presentant du Société Industrielle et Commerciale d'Annam à Pailon (Annam).

2) Người bộ vốn mắc bệnh lỵ kinh-niên đã năm, đang thuốc khắp mọi nơi, tiền tiền
đổi bạc trăm mà về hậu, nay đang thuốc của Quí-dương thì khỏi bệnh đã lên rồi. Thuốc tên kinh
nhiên của Quí-dương chỉ là thần diệu lắm... M. Pheng-Cla secrétaire à Thanh-Hu.

**Đào được 4, 5 ang
tiền cò !**

QUẢNG-NAM.— Ngày 15 tháng Chạp ta (27-1-37), Nguyễn-Tác ở làng Hộ Lãm, tổng Tiên qui (Tiên-huê), đào vườn trồng quế, có được một vài tiền xưa, bằng đồng như hiện Nguyễn phong, Đại định, Khai nguyên, Thái bình, Hy ninh, Khương hy, Nguyễn thiên v. v.), độ chừng 4,5 ang! Thứ thì có chổi bằng mây, thứ thì toàn những tiền cũ, nhưng trong vài tiền kỷ cũ 5, đồng dính chặt với nhau, dùng tay bóc ra không được. Hiện đem vào nhà, dùng chổi tre xăn quế; còn cái vài kỷ thì bị dơ bẩn. Ngày nay người ta đến coi đồng cũ.

Thần-học-cửu

lên bàn quan... Ngồi rằng
nhớ ngời đã lâu rồi, nên tôi xin
m. Về nhà tôi ngắm ngời mới đến

ai cuộc phỏng vấn của tôi mà tôi
hận thấy rằng quan niệm của phái
mà đồng và phái quan trường ở
trước ta về cái số ngày tháng chạy
ở một chỗ trái hẳn nhau rất ngộ:
sén lao động trong cho cái tháng
ấy dài ra để họ được thời giờ mà
chạy; còn bên quan lại thì trông
tho nó ngắn lại để họ có lãnh ít vật,
ít lãnh lương sớm mà tiền xài.

G. R.

GRAINS DE VALS

**CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂN**
ở chổ

BỆNH GIANG MAI
Hàng Quốc Sản
SIGMARGYL
Thước SIGMARGYL

thần hiệu đã thí nghiệm
về Bệnh Giang-Mai, thuốc
SOMARONL này chữa ngay
đến mức độ các nơi bệnh
chúng tôi-thương cả các thời-
kỳ của bệnh Giang-Mai. Không
quan ngại gì, không tốn tiền
gì đến tí gì, thuốc này là một
thần thuốc trên thế, có các thầy
thầy thuốc chuyên môn chứng-
thực và lại có công hiệu :

TRAY DƯỢC THUỐC TIỀN

● Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIO-THÉRAPIQUE
52, Place du Val-de-Grâce, PARIS
Thuốc RICHARDY, bán tại các
hàng bán-chất tây & thuốc-đỏ.

học ba lần cũng được, chứ không thể chịu thấy điều đạt sai. Ta lại cần phải nói trước cho mấy biết một điều nữa: ta giấu có thể này thì ta có thể biết bất kỳ điều gì mà

— Tôi hãy bắt chước theo anh A-

Đang nằm giờ bà tước gõ batiêng chuông. Một tiếng là gọi A-ly, hai

— Miễn bà tước được vừa lòng,
Đi không ngại công lao, xin bà tước

— Ngay chiều hôm chúng ta từ
Mặt-xây, tôi đã thấy nó ra biển.

ở hoặc trong Thượng nghị viện,
ở trong Hạ nghị viện :

(Cán nê)

(Còn nữa)

BÁ = TƯỚC MÔNG = THỂ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

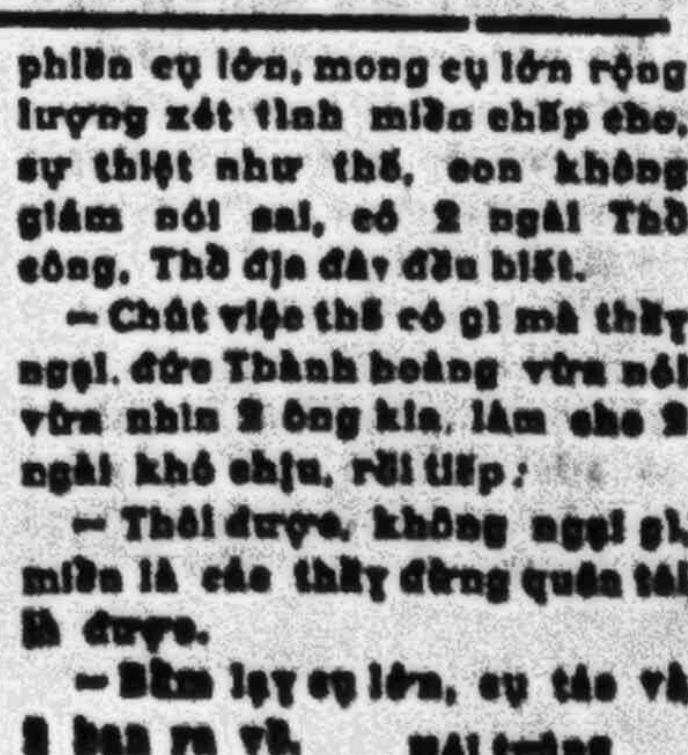
PHÁP - QUỐC LỊCH - SỬ TIỂU - THUYẾT

Tác - giả : Alexandre Dumas

85 140

Djch - gid : Nam-Bon

không giám đưa tới, sự

Văn chữ Hán cụ có lưu truyền nhiều
đến nhà thềm từ ấy, thoạt lần gặp
thường, mà văn c. ấy cũng cũng già dặn
đầy có một bài của một người bần, học tr
cụ ở Nghệ giới vào, thật lời phê bình c
truyền Kiều, và một vài pháp rất là răn
mạch, rồi là có con mà xem vài đặc bi
khác với học nhưn nhà phê bình chêm m
chúng ta thường thấy lâu nay. Dưới nh
là bức thơ của người han :

<https://ieeeln.org>

100 (Tập theo trang 8)

người.
 a Các đã mười mấy năm trời,
 b Còn ru khi đã đã mỗi lúc sương.
 c Tỉa thay chất nghĩa cũ sang,

đầu cây chuối, mà nói là là kỳ
cái lập v. Nên biết một bài đại
bản có đủ mấy lời :

(1) Chỉ 4 đoạn văn, ở xem trong truyện không đầy đủ để vi phạm.

phải vậy không?

Giá mỗi cuốn: 0\$10

gầy gò, có thơ của cụ Sĩ-Nam và các thi-sĩ khác, nhiều chuyện gần gũi hay... Giá mỗi cuốn: 050

phương tiện còn có thể cứu được
bệnh kỷ đã khỏi lại biến thành niên
chứng ta. Có bán khắp nơi,

